Bij deze oecumenische rondgang langs de kruiswegstaties zijn voorgangers Nico Schreurs (r.-k. Malden) en Hermen Kroesbergen (PKN Heumen). Zang o.l.v. Tineke Joldersma. Meditaties door: 1. Wim Smids; 2. Willemien de Mulder; 3. Anja Gijsberts; 4. Ad Poirters; 5. Ernst Hagens; 6. Els Geelen; 7. Vera van Middelkoop; 8. Wiljanne Hemels; 9. Nico van Draanen; 10. Lianne Jacobs; 11. Tiemy Koopmans; 12. Jacques Pouwels; 13. Claartje Slootmans; 14. Joerie Minses; 15. Ike de Jong.

Welkom

Inleiding op de kruisweg

Tussen de staties door zingen we: Als alles duister is

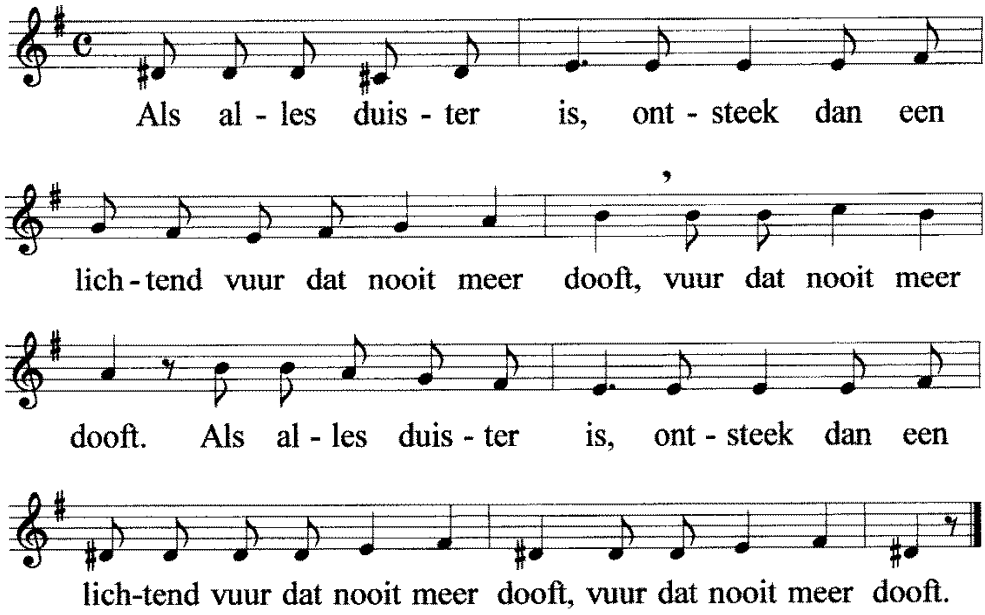

Statie 1
Jezus wordt ter dood veroordeeld

Wij aanbidden U, Christus, en loven U, omdat U door uw heilig kruis ons van bedreiging bevrijd hebt.

"Pilatus vroeg: 'Moet ik jullie koning aan het kruis hangen?' De priesters antwoordden: 'De keizer is onze enige koning!' Toen gaf Pilatus Jezus aan hen mee, om hem aan het kruis te hangen." (Joh 19:15-16)

Verraden, veroordeeld of door het lot getroffen.
Ieder mens sterft. De aangekondigde dood; niemand ontsnapt daaraan.

Ondoorgrondelijk is mijn bestaan. Niet te vatten de zin van mijn leven.
Mijn einde nadert.

Was de reis de moeite waard? Ik heb plezier gehad, verdriet ondervonden, successen geboekt en mijn verlies moeten nemen.

Angst en zorgen hebben mij niet geholpen.
Tastend heb ik mijn weg gevonden tot aan deze plaats.
Overgeleverd.

Ik heb gezongen: "Licht dat terugkomt, hoop die niet sterven wil, vrede die bij ons blijft."

Binnenkort, op het laatste moment, vallen verleden heden en toekomst samen.

Mijn bestemming. God weet waarheen.

Heer, ontferm U over ons. Amen.

Statie 2
Jezus neemt het kruis op zijn schouders

Wij aanbidden U, Christus, en loven U, omdat U door uw heilig kruis ons van bedreiging bevrijd hebt.

"Toen namen de soldaten Jezus mee. Hij droeg zelf het kruis." (Joh 19:16-17)

Jezus heeft gevraagd of deze kruisdood 'deze kelk' aan hem voorbij mocht gaan, maar hij heeft gehoorzaamd aan zijn Vader en het kruis op zich genomen.

Het kruis opnemen betekent zichzelf verloochenen, eigen ambities en verlangens opgeven, met inbegrip van lijden en dood.

Jezus vraagt aan zijn leerlingen en ook aan ons zijn weg te volgen, met hem mee te gaan
en het leed en het verdriet dat op ons pad komt mee te dragen en elkaar daarin te ondersteunen.

Blijkbaar kunt je alleen een leerling van hem zijn als je accepteert dat er in je leven een kruisweg te gaan is. Deze vraag, Jezus na te volgen, het kruis actief op te nemen, is een uitnodiging ons leven ten dienste van de ander de stellen.

Heer, ontferm U over ons. Amen.

Statie 3
Jezus valt voor de eerste keer onder het kruis

Wij aanbidden U, Christus, en loven U, omdat U door uw heilig kruis ons van bedreiging bevrijd hebt.

"Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij alleen gelaten? Hoe hard ik ook schreeuw, u redt mij niet, u blijft ver weg." (Ps 22:2)

Jezus valt de eerste keer.
Wat had ik gedaan?
Had ik hem helpen opstaan?
Zijn kruis een stukje gedragen?
Zou ik hebben geroepen dat het oneerlijk was?
Hem hebben bedankt voor wie hij is?
Was ik met hem meegelopen?
Had ik hem om vergeving gevraagd?
Of zou ik misschien wel niets hebben gedaan,
Verlamd door angst en pijn.

Jezus valt de eerste keer.
Wat verlang ik als ik val?
Dat iemand mijn last overneemt?
Me bemoedigende appjes stuurt?
Me verzekert dat het niet mijn schuld is?
Me vertelt hoe goed ik het doe?
Een stukje met me meeloopt?
Of er gewoon alleen maar is?
Zou ik vertrouwen blijven houden en weten:
"Ik ben niet alleen en word gezien"?

Jezus valt de eerste keer.
Wat vraagt God hier van *mij*?

Heer, ontferm U over ons. Amen.

Statie 4
Jezus ontmoet zijn bedroefde moeder

Wij aanbidden U, Christus, en loven U, omdat U door uw heilig kruis ons van bedreiging bevrijd hebt.

"Jezus zag zijn moeder." (Joh 19:26)

Heer Jezus, als Gij uw moeder tegenkomt, is uw verschijning onmenselijk geschonden. Uw martelgang heeft U voor velen afstotelijk en onherkenbaar gemaakt. Maria echter is U blijven zoeken. Ook nu het vinden moeilijk is, want haar ziel wordt door een zwaard doorboord als zij haar Zoon ziet gaan door zoveel pijn. Zelf lijdt Gij aan haar tranen, maar gaat haar ook niet uit de weg.

Al te gemakkelijk maakt ons handelen, of de loop van het leven, ons onbereikbaar voor elkaar. Dan valt het zwaar om de menselijkheid van de ander te blijven zien. Wanneer de communicatie stokt, raken we van elkaar vervreemd, met onbegrip, onenigheid, polarisatie en uitsluiting tot gevolg.

Help ons dus om elkaar werkelijk te ontmoeten, ook wanneer dat moeite kost. Amen.

Heer, ontferm U over ons. Amen.

Statie 5
Simon van Cyrene helpt Jezus het kruis dragen

Wij aanbidden U, Christus, en loven U, omdat U door uw heilig kruis ons van bedreiging bevrijd hebt.

"Onderweg kwamen ze een man tegen. Die heette Simon van Cyrene, en hij kwam net de stad in. Simon moest van de soldaten het kruis van Jezus dragen en achter hem aan lopen." (Luc 23:26)

Ik ben Simon en kom uit Cyrene, een plaats in Noord Afrika…….

Het zal je maar gebeuren. Dat mensen je verplichten tot een opdracht waar je geen zin in hebt en waar je niet bij wilt worden betrokken….. . Dat gebeurde mij.

De romeinse soldaten mogen mij ertoe verplichten, het kruis te dragen, voor mij is het een **bedreiging**, maar ik mag en kan niet weigeren.

Het kruis is zwaar en een teken van schande…..
Zijn daarom zijn vrienden er nu niet, juist als zij zouden moeten helpen?

Het wordt je ook niet gevraagd of en welk kruis je moet dragen op je levensweg!

Maar als ik in de ogen de liefde en zachtheid van Jezus zie, is het een eer om zijn last te mogen verlichten.

Heer, ontferm U over ons. Amen.

Statie 6
Veronica droogt het gezicht van Jezus af

Wij aanbidden U, Christus, en loven U, omdat U door uw heilig kruis ons van bedreiging bevrijd hebt.

"Toen ik geboren werd, vingen uw handen mij op. Al voor mijn geboorte was u mijn God." (Ps 22:11)

Dit alleen al: dat vrouwen voor je tellen zo goed als mannen. Dat vrouwen weggaan van huis om je te volgen.

Is zij zo'n mens die nood ziet en helpt, die troost wie lijdt, wonden heelt, pijn verzacht, vuil wegveegt uit het gezicht door de hitte van de dag getekend?

Is zij zo iemand die doet wat gedaan moet worden, zo vanzelfsprekend als het opgaan van de zon. Zo resoluut als het jonge groen in de lente de knoppen breekt. Geen afzetting te hoog, geen kordon te sterk. Zij ziet haar taak en gaat haar gang. Zij droogt je gezicht.

Het moet je welkom zijn, verfrissing verlichting geven.

Een goed mens, een onbekende nooit ergens meer vernoemd, die naar je toekomt op dit moment.

Heer, ontferm U over ons. Amen.

Statie 7
Jezus valt voor de tweede keer onder het kruis

Wij aanbidden U, Christus, en loven U, omdat U door uw heilig kruis ons van bedreiging bevrijd hebt.

"Laat mij dan nu niet alleen! Want ik ben in nood, en er is niemand die mij helpt." (Ps 22:12)

We laten ons op een meditatieve manier meenemen in de beleving van deze kruiswegstatie.

Heer, ontferm U over ons. Amen.

Statie 8
Jezus troost de huilende vrouwen

Wij aanbidden U, Christus, en loven U, omdat U door uw heilig kruis ons van bedreiging bevrijd hebt.

"Een grote groep mensen liep achter Jezus aan. Er waren ook vrouwen bij die verdrietig waren en om Jezus huilden. Maar Jezus draaide zich naar hen om en zei: 'Vrouwen van Jeruzalem, huil niet om mij'." (Luc 23:27-28)

Vrouwen van Jeruzalem, om mij hoef je geen misbaar te maken.

Wat jullie en je kinderen zal overkomen is onvoorspelbaar erger.

Je zou willen dat je nooit geboren was, nooit gebaard had, dat de zon nooit meer opging.

De vrouwen die vanuit Galilea met Jezus naar Jeruzalem getrokken zijn, treuren in stilte; zij zijn niet gevlucht, hebben hem niet verloochend, en blijven hem trouw tot het einde en daar overheen.

Tot zijn volgelingen, en dat zijn ook wij, mensen in de Heemtuin, spreekt Jezus woorden van troost. Vrees niet want ik ben met u, de dode stam zal leven, aan wingerd en wijnstok zullen blad en bloesem ontluiken.

Heer, ontferm U over ons. Amen.

Statie 9
Jezus valt voor de derde keer onder het kruis

Wij aanbidden U, Christus, en loven U, omdat U door uw heilig kruis ons van bedreiging bevrijd hebt.

"Ik voel me als water dat wegstroomt. Mijn lichaam valt uit elkaar, mijn hart klopt haast niet meer. Mijn kracht is weg." (Ps 22:15-16)

Zo diep vernedert Hij Zich.

De Vorst, wiens naam wordt geprezen met driemaal heilig,
bijt nu tot driemaal toe in het stof,
omdat hij het kruis verkiest boven de rijkdom van de wereld.

Ook wij worden geconfronteerd met vallen, door steeds dezelfde problemen en misstappen.

Maar in Jezus weten wij ons gekend en krijgen we de moed om ons kruis weer op te pakken en Hem na te volgen;

Van stof tot leven.

Heer, ontferm U over ons. Amen.

Statie 10
Jezus wordt van zijn kleren beroofd

Wij aanbidden U, Christus, en loven U, omdat U door uw heilig kruis ons van bedreiging bevrijd hebt.

"Vier soldaten hadden Jezus aan het kruis gehangen. Ze hadden hem zijn kleren afgenomen, en die verdeelden ze nu onder elkaar." (Joh 19:23)

Naakt, kwetsbaar, gewond, ernstig bedreigd, maximaal vernederd.

Is dit de "Koning der Joden?" Het beeld dat hoort bij het woord 'koning': Fier rechtop, statig, bekleed met een hermelijnen mantel en een kroon met edelstenen.

Links van Jezus staan soldaten, bedreiging is dichtbij. Jezus kan geen kant uit, is angstig, hij wordt maximaal vernederd.

Zijn gewonde lichaam, zijn houding, zijn gezicht…. Er is geen sprake van macht of aanzien. Jezus geeft zich over aan de willekeur van zijn belagers. En toch… Jezus blijft vertrouwen op God.

Vele mensen worden dagelijks van hun kleding, eten, woning, gezondheid, onderwijs, waardigheid beroofd. Dat zij zich in de diepste nood gesteund weten.

Er kan een moment komen dat je je verloren waant, en alles moet loslaten, dat je dán kunt blijven vertrouwen op de Allerhoogste.

Heer, ontferm U over ons. Amen.

Statie 11
Jezus wordt aan het kruis genageld

Wij aanbidden U, Christus, en loven U, omdat U door uw heilig kruis ons van bedreiging bevrijd hebt.

"Op die plaats hingen de soldaten Jezus aan het kruis." (Joh 19:18)

Ik kijk naar statie 11 van de kruisweg van Jezus Christus. In deze voorstelling wordt Hij aan het kruis vastgenageld. De dood van Jezus heeft in feite een symbolische betekenis.

Als ik deze scene verplaats naar mijn werkzame leven als woonzorgbegeleidster moet ik vooral denken aan de bewoners, die ik verzorg.

Deze mensen hebben dementie en zijn niet meer de mensen die ze ooit waren. Ik probeer me een beeld van hen te vormen, van de mensen die ze vroeger waren voordat deze ziekte hun leven ingrijpend veranderde. Ze kunnen in feite geen kant meer op en zijn als het ware vastgenageld aan de situatie waar de ziekte hen heeft gebracht.

Net als de lijdensweg van Jezus verlangen zij naar een beter leven. Dat zij verlost worden van hun lijden en dat de dood een bevrijding zal zijn.

Heer, ontferm U over ons. Amen.

Statie 12
Jezus sterft aan het kruis

Wij aanbidden U, Christus, en loven U, omdat U door uw heilig kruis ons van bedreiging bevrijd hebt.

"Jezus zei: 'Mijn werk is klaar.' Toen boog hij zijn hoofd en stierf." (Joh 19:30)

Onvoorwaardelijke liefde.

Jezus koos ervoor om alle schuld op zich te nemen. Hij had ons zo lief en wilde zó graag de kloof tussen jou en God herstellen, dat Hij aan het kruis stierf voor jou en mij.

En zo kunnen wij vergeving ontvangen en weer een relatie met Hem hebben.

Ik vind het vaak nog moeilijk om helemaal te beseffen hoe groots dit is geweest.

Ik wil meer lijken op die Jezus, die mensen onvoorwaardelijk vergeeft en zoveel van ons houdt.

Heer, ontferm U over ons. Amen.

Statie 13
Jezus wordt van het kruis genomen

Wij aanbidden U, Christus, en loven U, omdat U door uw heilig kruis ons van bedreiging bevrijd hebt.

"Josef van Arimatea raapte al zijn moed bij elkaar en ging naar Pilatus, die hij om het lichaam van Jezus vroeg. … Josef kocht een stuk linnen, haalde Jezus van het kruis en wikkelde hem in het linnen" (Marc 15: 43, 46).

Heb ik de moed? De moed om op Pilatus af te stappen en om zijn lichaam te vragen? Het lichaam van een veroordeelde, van een misdadiger? Ik moet. Ik kan niet anders. Dit is het laatste wat ik voor hem kan doen.

Het is bijna sabbat, er is haast bij. Ik wil niet dat hij op de sabbat daar nog hangt, schaamteloos, een object om te bekijken, een schouwspel. Nee, een beetje menselijke waardigheid, dat mag toch wel, ook vandaag?

Het lichaam wordt al stijf. Ik hul het in doeken. Een laatste dienstbetoon voor hem die mij hoop, uitzicht, ja, het leven gaf.

Zal er ook leven voor hem zijn? Alles lijkt verloren. Maar dit, dit laatste, is mijn dienst aan hem.

Heer, ontferm U over ons. Amen.

Statie 14
Jezus wordt in het graf gelegd
Wij aanbidden U, Christus, en loven U, omdat U door uw heilig kruis ons van bedreiging bevrijd hebt.
"Er was een tuin vlak bij de plaats waar Jezus was gestorven. En in die tuin was een nieuw graf, waarin nog nooit iemand begraven was. Daar legden ze Jezus neer." (Joh 19:41-42)

Beschimpt, bespot en bedreigd.
Vernederd en veroordeeld.
Gedood en in het graf gelegd.

Heeft de wereld in bijna 2000 jaar dan niets geleerd.
Heeft de mensheid het na bijna 2000 jaar dan nog steeds niet begrepen.
Het gebeurde toen en het gebeurt nu.
Onschuldige slachtoffers.

Beschimpt, bespot en bedreigd.
Vernederd en veroordeeld.
Gedood en in het graf gelegd, maar niet verslagen.

Naastenliefde brengt mensen nader tot elkaar.
Zo zou het moeten zijn.
"Heb uw naaste lief zoals uzelf" lijkt alleen zo vaak aan dovemansoren gericht.
Zal de wereld het ooit leren?
Zal de mensheid het ooit begrijpen?
Wanhoop niet, want hoop geeft houvast.

Ooit komt de dag.
De dag dat mensen niet langer worden:
Beschimpt, bespot en bedreigd.
Vernederd en veroordeeld.
Gedood en in het graf gelegd.
Heer, ontferm U over ons. Amen.

Statie 15
Jezus is opgestaan

Wij aanbidden U, Christus, en loven U, omdat U door uw heilig kruis ons van bedreiging bevrijd hebt.

"De engelen zeiden: 'Waarom zoeken jullie een levende man in een graf? Jezus is hier niet. Hij is opgestaan uit de dood'." (Luc 24:6)

Voor mij betekent opstanding: hoop. Edith Eger zat als joods kind gevangen in het concentratiekamp en heeft daar haar familie verloren. Desondanks schrijft ze:

"Hoop betekent dat je weet dat lijden, hoe erg ook, tijdelijk is, en hoop betekent ook dat je nieuwsgierig bent naar wat er in de toekomst gaat gebeuren. Hoop stelt ons in staat in het heden te leven in plaats van het verleden en het opent de deuren van onze mentale gevangenis."

Blijf niet staren op wat vroeger was.
Sta niet stil in het verleden.
Ik, zegt hij, ga iets nieuws beginnen.
Het is al begonnen, merk je het niet?

Heer, ontferm U over ons. Amen.